

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Hajn

SSN Jerzy Kwaśniewski

w sprawie ze skargi M. J.

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...]

w sprawie I ACa .../08,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 22 kwietnia 2010 r.,

oddala skargę.

Uzasadnienie:

M. J., dalej jako „skarżący” w skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki wniósł o stwierdzenie, że w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w sprawie I ACa .../08 nastąpiła przewlekłość postępowania, przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego sumy pieniężnej w wysokości 20.000 zł.

W uzasadnieniu skargi podniósł między innymi, że Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 5 lutego 2008 r. oddalił powództwo skarżącego przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie i zadośćuczynienie. W dniu 10 marca 2008 r. skarżący wniósł apelację od tego wyroku, wnosząc o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Apelacyjnego na podstawie art. 49 k.p.c. Zarządzeniem z dnia 29 maja 2008 r. wezwano skarżącego do uzupełnienia wniosku poprzez imienne wskazanie sędziów, których on dotyczy oraz podanie, w stosunku do każdego z sędziów,

przyczyn wyłączenia. Skarżący w piśmie z dnia 23 czerwca 2008 r. wniósł o wyłączenie imiennie określonych sędziów Sądu Apelacyjnego, którzy orzekali w sprawach lustracyjnych skarżącego. Dnia 4 lutego 2009 r. skarżący, powołując się na art. 45 ust. 1 i art. 8 ust. 2 Konstytucji ponownie wystąpił o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Apelacyjnego. Zarządzeniem z dnia 5 lutego 2009 r. wezwano skarżącego do uzupełnienia wniosku z 4 lutego 2009 r. poprzez imienne wskazanie sędziów, których on dotyczy oraz podanie, w stosunku do każdego z sędziów, przyczyn wyłączenia; zaskarżenie zostało doręczone skarżącemu dnia 18 lutego 2009 r.. W tym samym dniu skarżący wniósł do prezesa Sądu Apelacyjnego o podanie imiennej listy sędziów Sądu Apelacyjnego, a pismem z dnia 24 lutego 2009 r. – o przedłużenie terminu do uzupełnienia wniosku z 4 lutego 2009 r. Prezes Sądu Apelacyjnego doręczył skarżącemu, przy piśmie z dnia 19 lutego 2009 r.,(doręczonym skarżącemu 4 marca 2009 r.), listę sędziów Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Zarządzeniem z dnia 4 marca 2009 r., doręczonym dnia 18 marca 2009 r. zarządzono zwrot wniosku z 4 lutego 2009 r. wobec nieuzupełnienia jego braków formalnych, przy czym podano, że w razie uzupełnienia powyższych braków, wniosek zostanie przyjęty z datą uzupełnienia i zostanie mu nadany bieg procesowy. Wniosek został uzupełniony dnia 10 marca 2009 r. W tym dniu skarżący złożył wniosek o wyłączenie sędziów Sadu Apelacyjnego na podstawie art. 48 § 1 pkt 1 k.p.c.

Według skarżącego, w takim stanie rzeczy nastąpiło naruszenie prawa skarżącego do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, ponieważ „postępowanie w sprawie trwa dłużej, niż jest to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest nieuzasadniona. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179,

poz. 1483 z późn. zm.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie trwa dłużej to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne dla załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

O przewlekłości postępowania decyduje ocena całego okresu podejmowania czynności przez dany sąd. Przewlekłość zachodzi wtedy, gdy okres ten przekracza rozsądne granice, przy uwzględnieniu terminowości i prawidłowości czynności podjętych przez sąd, charakteru sprawy, stopnia faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenia dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowania się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (art. 2 ust. 2 tej ustawy).

W niniejszej sprawie jest niesporne, że skarżący dnia 10 marca 2008 r. wniósł do Sądu Apelacyjnego apelację od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 5 lutego 2008 r., oddalającego powództwo skarżącego o odszkodowanie i zadośćuczynienie, wnosząc jednocześnie o wyłączenie – na podstawie art. 49 k.p.c. – wszystkich sędziów Sądu Apelacyjnego od udziału w sprawie. Skarżący złożył wnioski o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Apelacyjnego od udziału w sprawie, kolejno dnia 4 lutego 2009 r. i 10 marca 2009 r., z tym że ten ostatni wniosek oparty był na przepisie art. 48 § 1 pkt 1 k.p.c.

W niniejszej sprawie jest niesporne, że sprawa nie została załatwiona przez Sąd Apelacyjny w terminie dwóch lat, licząc od dnia jej wpływu do Sądu Apelacyjnego do dnia wpływu skargi do Sądu Najwyższego. Jednakże w niniejszej sprawie nie ma przewlekłości postępowania w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy, ponieważ oceniając, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, Sąd Najwyższy uwzględnił między innymi zachowanie się skarżącego, który wielokrotnie żądał wyłączenia wszystkich sędziów Sądu Apelacyjnego od udziału w sprawie, ostatnio dnia 10 marca 2009 r., oraz konieczność rozstrzygnięcia przez właściwy sąd o wyłączeniu sędziów, co wymaga między innymi złożenia wyjaśnień przez każdego sędziego, którego wniosek dotyczy (art. 52 § 2 k.p.c.). W tych

okolicznościach nie można uznać, że Sąd Apelacyjny podejmując czynności procesowe w związku z wnioskiem skarżącego z dnia 10 marca 2009 r. o wyłączenie wszystkich sędziów Sadu Apelacyjnego opóźnia się z podejmowaniem tych czynności do tego stopnia, że powoduje to przewlekłość całego postępowania przed Sądem Apelacyjnym.

Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.